

de Beløb, som man vil negte, vil løbe op til den Sum. Det forekommer mig derfor, at Renten af Kassebeholdningen, opgjort paa den af Flertallet foreslaaede Maade, og saa vil komme til at svare til en fingeret Kassebeholdning. Under alle Omstændigheder kan det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke anbefale dette Endringsforslag, da vi ikke ere enige i Præmisserne, at de foreslaaede Tillægsbevillinger bør indstilles til Forkastelse. Jeg skal derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme mod, hvoget Endringsforslagene til § 9.

Berg: Der findes et Par Endringsforslag i dette Afsnit af Finantsbetænkningen, som det er min Pligt at omtale paa et Mindretals Bøgne. Vi havde før stadig den Skik ved Finantsbehandlingen, at den høie Finantsordfører udtalte sig om Mindretallets Forslag, indtil han og Thinget havde hørt Motiveringen her i Salen af disse Forslag. Denne Skik har den nuværende ærede Finantsordfører brudt. Han giver sig til ikke blot at motivere sine egne Forslag, men ogsaa Mindretallets Forslag, ofte paa en ganske behynderlig halsbrækkende Maade, som vidner om, at Bedkommende slet ikke har sat sig ind i Sagen. Jeg opfatter det som en Kompliment imod os. Rimeligvis mener han, at Mindretallets Forslag ere saa generende for hans Stilling og Forslag, og at deres Begrundelse kan blive ham saa nærgaaende, at han ikke ville kunne staa sig derimod overfor en iagttagende Forsamling, hvis han ikke i Forveien spillede op med sine behynderlige Modgrunde. Jeg vil imidlertid raade Finantsordføreren til at vende tilbage til den gamle Skik, at blive staaende ved at motivere sine egne Forslag første Gang, han taler, og derefter lade de andre Forslagsstillere motivere deres Forslag; saa er det hans Tur til at søge at modbevise, hvad de have udtalt, hvis det bringer ham i Forlegenhed. Jeg tror, at han vilde staa sig bedre derved ogsaa i dette Tilfælde, thi jeg kan ikke negte, at det ærede Medlem var langt oppe paa Misforstaaelsernes og Infantilevnternes Høide. Jeg har ofte kunnet beundre det ærede Medlems Voldsigtigheden med saadanne Forhold, som han synes at have et forbaulende lidt klart Blik for; men jeg har aldrig hørt ham i den Grad tumle med reelle Spørgsmaal, som han gjorde det i Dag. Hvad nu det første Spørgsmaal angaar, som jeg skal omtale, og som vedrører Renten af Kassebeholdningen, kan jeg ikke negte, at jeg har Grund til at yde Flertallet min Kompliment for dets Smødefommen imod den af mig tidligere under Provisoriet frem-

dragne Tanke, at paa dette Punkt mødes i Virkeligheden alle Traade med Hensyn til de af Ministertiet udførte Handlinger, naar hvad Udgifterne angaar, dog ikke alene med Hensyn hertil, thi ogsaa ellers er vort Forslag en Protest, hvad jeg siden skal komme til. Det var før et Par Aar siden, at jeg stillede et Forslag om at forhøje Renten af Kassebeholdningen, der som Følge af de provisoriske Udgifter var gaaet saa voldsomt ned, med en rund Sum som en samlet Protest imod hele dette Provisoriebøvesen. Det blev taget mig og mine Meningsfæller overmaade ilde op, og det skulde undre mig, om det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgfreds (Bluhme) ikke endnu skulde kunne huske Begivenhederne fra den Gang, da han selv loende stemte med os om dette Spørgsmaal. En saadan Afvisning maatte afholde os fra i det nærværende Folkething at gjentage dette Experiment, eller kald det dette Demonstrationsnummer, eller hvad De ville. Men vi have naturligvis ikke derfor opgivet Tanken om Betydningen af en saadan Afstemning, og vi maatte derfor atter fremlægge vort Forslag for det høie nypalgte Folkething, ligesom vi forleden for at føle Thinget paa Pulsen fremlagde vort Forslag angaaende Bevillingen af et 2det Bidrag til provisorisk værtsfattede Foretagender. Nu staa vi jo langt heldigere. Det høie Flertal har ikke vist sig usølsomt ligeoverfor vor Betragtning, en Betragtning, der før et Par Aar siden var det saa afgjort modbydelig, men det er i den Grad i Realiteten kommet den Betragtning imøde her, at naar man ser paa de bare Tal i de to Endringsforslag, staar der 650,000 Kr. paa det ene, 1 Million paa det andet Sted. Jeg skal senere vise, at at naar man overhovedet vil lægge noget Fornuftigt ind i denne Afstemning, kan man omtrent naae det Samme med de 650,000 Kr. som med 1 Million. Men at denne Forskjel paa de to Tal, af 350,000 Kr., skulde kunne opfattes saaledes som den ærede Ordfører vilde, at det første Forslag om de 650,000 Kr. er et Forslag af de Rigeste paa Jorden, og det andet et Forslag af Folk, der slet ikke forstaa sig paa den Slags Sager, den Opfattelse tillader jeg mig dog, inden jeg gaar videre, at sige hviler vist paa en Overvurdering af d'Her's Indsigt. Det har dog aldrig noget Flertals Mænd påstaaet, at det, at man har Flertallet med sig, absolut betegner, at man ogsaa har Fornuftten paa sin Side. Det betegner parlamentarisk, at man har Ret til at stemme Mindretallet over, ogsaa til at stemme det fornuftige over, men d'Her. af Flertallet argumentere ved denne som ved alle Leiligheder saaledes: Da